

Anılar 1 Halıcı Kızlar

– İ.ÇELİKLİ · 01 Haziran 2011

Abiler-Ablalar

a(ğ)a beyler-ablalar

şirp[1] oynuyor olurlardı
evimizin önündeki meydanda,
bazen keşik[2] ederdi komşu kızları
onbeşte bir "evladiyelik[3]"
Isparta Halısını pazara
yetiştirmemiz gerekirdi

kadınlar, kızlar;

halı dokurlardı sabahtan akşama
çocuklar
hopuç edirlerken[4] daha
kardeşleri sarılırdı sırtlarına.
emek vermeye başladık daha o yaşta.
yaşamaya...
insana....
fidana...
halıya...
geleceğe cansuyu baharda verilirdi

ablalar kirkit sesleri arasında
hep bir ağızdan

"aman dünya ne dar imiş¥
dert çekmesi ne zor imiş
içerimde yarem varmış
dermanını arar oldum

bu derdimin dermanını
kalem yazmaz fermanını
ecel gelmiş canlı gider
okur felek fermanını

dertli dertli gezer oldum
ben bu derdi yazar oldum
ben bu derdi çeke çeke
bu canımdan bezer oldum

alnımda kara yazılar
yürekte yara sızılar
yetim kalan can kuzular
dermanını arar oldum"

ya da... [1] şirp: saklambaç
şirpedek: bir anda aniden

[2] keşik: ödünç, sıralaşa, nöbetleşe, sıra ile, münavebe, bir ona bir diğerine

[3] evlâdiyelik: çok dayanıklı, atadan evlada miras kalacak kadar dayanıklı

[4] hopuç/ş edilmek: ebişmek, büyüğünün sırtına tutunmak

¥ Neşet Ertaş, Yıldıray Çınar plağından bir kez dinlenen bu türkü bazende uydurularak bütün halı dokunan evlerden bir anda duyulur olmuştu..